

Koleżanki i Koledzy,
Szanowni Goście

Nie ma takiej dziedziny życia, w której Sienniczanie nie braliby udziału i nie zapisali pięknych kart historii. W zależności od czasu, w którym żyli podejmowali zadania jakich wymagała od nich sytuacja w oświacie, środowisku, w którym pracowali, jak również w naszym kraju. W czasach zaborów Seminarium Nauczycielskie w Siennicy było ośrodkiem walki o szkołę polską, polski język. W 1905 r. Sienniczanie byli inicjatorami i organizatorami tajnego zjazdu założycielskiego Związku Nauczycieli Ludowych w Pilaszkowie pod Łowiczem, gdzie kierownikiem szkoły był nasz absolwent Stanisław Najmoła.

Absolwenci Seminarium Nauczycielskiego licznie uczestniczyli w zbrojnym czynie niepodległościowym w latach 1914 – 20, walczyli na wszystkich frontach drugiej wojny światowej. Wielu z nich oddało swe życie za wolność i niepodległość ojczyzny.

W najtrudniejszych okresach XX w., szczególnie po odzyskaniu niepodległości, absolwenci seminarium, a także po drugiej wojnie światowej absolwenci Liceum Pedagogicznego włączali się w odbudowę kraju, odbudowę polskiej oświaty i kultury, w rozwój szkolnictwa, m.in. w budowę szkół, w zjednoczenie ziem polskich. Wielu z nich pełniło ważne funkcje, byli parlamentarzystami, ministrami i zajmowali inne ważne stanowiska.

Sienniczanie osiągnęli sukcesy w stosowaniu nowoczesnych metod nauczania i wychowania młodzieży, przede wszystkim w zakresie kształtowania postaw obywatelskich oraz patriotyczno-społecznych.

Wielu absolwentów działało na rzecz integracji wszystkich tych, którzy ukończyli siennicką szkołę niezależnie od zawodu jaki wykonywali. Zawsze była to praca społeczna. Była to organizacja 18 zjazdów oraz działalność między zjazdami.

Prezesami, najpierw Koła Sienniczian, a następnie Stowarzyszenia Absolwentów i Wychowanków Szkół Siennickich, w latach 1956 – 2024 byli: Bronisław Chróścicki, Henryk Łętowski, Roman Luśnia, Irena Kondracka, Jerzy Smoliński i Irena Łukaszewska.

Stowarzyszenie Absolwentów i Wychowanków Siennickich Szkół jest nierozzerwalnie związane z życiem siennickiej szkoły, bierze aktywny udział w działalności kulturalno-oświatowej na rzecz szkoły i środowiska podejmowanej przez samorząd gminy i powiatu. Przygotowuje wydawnictwa książkowe i inne opracowania związane z dorobkiem absolwentów i środowiska lokalnego. Odbywające się, mniej więcej, co cztery lata zjazdy gromadzą absolwentów z całej Polski, przyjeżdżają

na nie także potomkowie byłych uczniów - dzieci, wnuki i prawnuki, poszukujący rodzinnych korzeni. Na przestrzeni wielu dziesiątków lat odbyło się już osiemnaście zjazdów. Każde wielopokoleniowe spotkanie było ważne, pozwalało na osobiste kontakty, na wspólne przeżywanie wspomnień z lat młodości, na wymianę doświadczeń życiowych.

Poprzedni Zarząd SAiWSS wybrany na Zjeździe Absolwentów w 2016 r. przedstawiał się następująco:

Jerzy Smoliński - prezes stowarzyszenia,
Zdzisław Jałocha - wiceprezes,
Irena Łukaszewska - wiceprezes,
Edwarda Rutkowska - skarbnik,
Krystyna Zawadka - sekretarz,
Tadeusz Gnoiński - członek,
Anna Jackowska - członek,
Andrzej Jaworski - członek,
Stanisław Kaczmarek - członek,
Roman Kisieleński - członek,
Stanisław Majszyk - członek,
Zbigniew Piłatkowski - dyr. Zesp. Szkół, - członek,
Monika Pszkit – członek.
Komisja Rewizyjna działała w składzie:
Ryszard Reszczyk - przewodniczący,
Jarosław Gujski – członek,
Irena Kondracka – członek,
Teresa Małysz - członek.

Stoją od lewej: Roman Kisieleński, Zdzisław Jałocha, Stanisław Kaczmarek, Zbigniew Piłatkowski - dyr. Zespołu Szkół, Jerzy Smoliński - prezes Zarządu, Stanisław Majszyk, Ryszard Reszczyk, Andrzej Jaworski. Siedzą od lewej: Anna Jackowska, Edwarda Rutkowska, Krystyna Zawadka, Teresa Małysz, Irena Łukaszewska, Irena Kondracka. Nieobecni na zdjęciu: Monika Pszkit, Jarosław Gujski oraz Tadeusz Gnoiński.

Zarząd realizował zadania statutowe. Współpracował ze szkołą i władzami gminnymi, dbał o rozwój Siennickiego Muzeum Szkolnego, integrował pokolenia absolwentów siennickich szkół. Upamiętnił okres istnienia Liceum Pedagogicznego wydając książkę "Siennica naszej młodości" będącej podsumowaniem działalności tej placówki oświatowej. Wystąpił z inicjatywą przyznania zasłużonym nauczycielom, państwu Halinie i Stanisławowi Markom, tytułu Honorowych Obywateli Gminy Siennica.

*Medal dla Siennickiego
Muzeum Szkolnego. IX 2020 r.*

Władze zauważały i doceniały wysiłki stowarzyszenia w krzewieniu wiedzy o przeszłości i zasługi w pracy oświatowej przyznając prezesowi stowarzyszenia Jerzemu Smolińskiemu tytuł Honorowego Obywatela Gminy Siennica w 2018 r. jako wyraz najwyższego uznania za jego wieloletnie osobiste zaangażowanie dla rozwoju oświaty w Gminie Siennica, a w 2020 r. wręczając kustoszowi Siennickiego Muzeum Szkolnego medal z okazji obchodów 100. rocznicy Bitwy Warszawskiej.

W historii naszej uczelni pozostaną w pamięci dwie najważniejsze daty. To rok 1866, radosny, który dał nadzieję kształcenia wielu młodych ludzi w czasie kiedy nie było dostępu do oświaty i rok 2024, smutny, kiedy po 158 latach nasza szkoła kończy funkcjonowanie.

Tradycyjne spotkanie integracyjne członków i sympatyków SAiWSS w szkolnym ogrodzie. VI. 2018 r.

Członkami naszego Stowarzyszenia są ludzie różnych zawodów, bo w wyniku zmian zachodzących w oświacie oprócz nauczycieli mamy również absolwentów Technikum Mechanicznego, Zasadniczej Szkoły Rolniczej, Mechanizacji Rolnictwa, a także specjalistów od energii odnawialnej, organizatorów turystyki i kierunku związanego z wojskowością. To właśnie ci, którzy uczyli się w Siennicy po likwidacji w 1969 r. w całym kraju Liceów Pedagogicznych.

Zebranie SAiWSS pod przewodnictwem prezesa Jerzego Smolińskiego. IX. 2019

Dziś uczestniczymy w XIX spotkaniu integracyjnym, bo taki charakter mają nasze zjazdy. W jego przygotowanie zaangażowało się jak zwykle wiele osób. Pracami kierował Zarząd wybrany podczas Zjazdu Absolwentów w 2021 roku w składzie:

Irena Łukaszewska – prezes stowarzyszenia,
Tadeusz Gnoiński – wiceprezes,
Stanisław Kaczmarek – wiceprezes,
Agnieszka Bazydło – sekretarz,
Edwarda Rutkowska – skarbnik,
Alicja Cichoń – członek,
Agnieszka Gańko - dyr Zesp. Szkół, członek,
Jarosław Gujski – członek,
Andrzej Jaworski – członek,
Stanisław Majszyk – członek,
Monika Pszkit-Zielińska – kronikarz,
Marek Rutkowski – członek,
Jerzy Smoliński – członek,
oraz Komisja Rewizyjna w składzie:
Ryszard Reszczyk – przewodniczący,
Wanda Jedlińska – zastępca,
Jan Michalik – członek,

Stoją od lewej: Monika Pszkit, Jerzy Smoliński, Tadeusz Gnoiński, Irena Łukaszewska - prezes Zarządu, Jarosław Gujski, Agnieszka Bazydło, Jan Michalik, Alicja Cichoń, Edwarda Rutkowska, Ryszard Reszczyk, Wanda Jedlińska, Stanisław Kaczmarek, Stanisław Majszyk, Marek Rutkowski. Nieobecni na zdjęciu: dyr. Zespołu Szkół Agnieszka Gańko oraz Andrzej Jaworski.

Decyzją Zjazdu ustępujący, długoletni prezes stowarzyszenia Jerzy Smoliński, pełniący tę funkcję przez 5 kadencji otrzymał tytuł Honorowego Prezesa SAIWSS.

Uroczystość Dnia Patronów szkoły w Zespole szkół im. H. i K. Gnoińskich. III. 2022 r.

- ✓ W okresie między zjazdami realizujemy zadania statutowe: Współpracujemy z władzami gminy oraz szkołami i organizacjami na terenie gminy Siennica.

- ✓ Uczestniczymy w ważnych uroczystościach i imprezach Zespołu Szkół takich jak:
 - Święto Patronów szkół,
 - Dzień Niepodległości,
 - Dzień Nauczyciela.
- ✓ Udzielamy pomocy uczącej się w szkole młodzieży, wspieramy finansowo pulę nagród dla najlepszych uczniów oraz laureatów konkursu piosenki obcojęzycznej organizowanego przez Zespół Szkół.
- ✓ Uczestniczyliśmy w uroczystościach organizowanych przez gminę podczas obchodów 800-lecia istnienia Siennicy, a także w uroczystościach organizowanych przez Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej takich jak: obchody Święta Niepodległości i Siennickie Koncerty Pieśni Patriotycznej.
- ✓ Włączamy się do projektów realizowanych przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Siennicy. Były to w ostatnim czasie:

Prezes Irena Lukaszewska w rozmowie z przedstawicielami młodszych roczników absolwentów. VI. 2022 r.

- Zadanie „Niepodległa w muzyce i filmie”
- „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa”
- Widowisko teatralne „Romantyczna Siennica” jako interpretacja „Ballad i romansów”
- „Echa powstańcze”, projekt zrealizowany w ramach obchodów 160. Rocznicy Powstania Styczniowego,

wystawę tematyczną uzupełniały eksponaty naszego muzeum.

- „Wansiele Siennickie” - próba odtworzenia widowiska teatralnego wg scenariusza przygotowanego przez uczniów Seminarium Nauczycielskiego w Siennicy i prezentowanego na wielu scenach pod koniec lat dwudziestych XX w.

Przy dużym wsparciu finansowym członków stowarzyszenia wydaliśmy w kadencji 2021 – 2024 publikacje dla uczestników zjazdu oraz dla wzbogacenia zasobów muzeum. Są to, oprócz niniejszego biuletynu:

- „Dyzio”, „Porucznik Konrad” - dwa różne utwory naszego znakomitego polonisty Stanisława Gnoińskiego zawierające wiele wątków autobiograficznych związanych z Siennicą,
- „Niezwykli... Hipolita i Kazimierz Gnoińscy – patroni siennickich szkół”.

Ważnym wydarzeniem mijającej kadencji było wręczenie Państwu Halinie i Stanisławowi Markom tytułu Honorowego Obywatela Gminy Siennica.

Na wniosek Stowarzyszenia Absolwentów i Wychowanków Szkół Siennickich, dnia 24 czerwca 2021 roku siennicka Rada Gminy jednogłośnie przegłosowała uchwałę przyznającą tytuł Honorowego Obywatela Gminy Siennica dla Państwa Haliny i Stanisława Marków za szczególne zasługi dla Gminy Siennica w zakresie rozwoju oświaty.

Członkowie SAIWSS podczas prezentacji wystawy z okazji 160. rocznicy wybuchu powstania styczniowego. III. 2023 r.

W związku z brakiem możliwości, ze względu na wiek i stan zdrowia, przybycia Państwa Marków do Siennicy, 20 października 2021 roku delegacja Samorządu Gminy Siennica w składzie Przewodniczący Rady Gminy Zenon Jurkowski, Wójt Gminy Stanisław Duszczyk oraz Radni Rady Gminy Robert Broda i Bartłomiej Czajka wybrali się do miejscowości Godziszka, aby wręczyć Akt nadania tytułu Honorowy Obywatel Gminy Siennica Państwu Halinie i Stanisławowi Markom. Podczas uroczystości Państwo Markowie opowiadali o tym jak zaczęła się ich przygoda w Siennicy, o pracy w szkole i o znajomych, z którymi cały czas utrzymują kontakt. Podkreślali również to, że właśnie w Siennicy zostawili swoje serce.

Przypomnijmy, że Pan Stanisław Marek zatrudniony został w siennickim Liceum Pedagogicznym jako nauczyciel fizyki i astronomii

w 1963 r., natomiast Pani Halina (jeszcze pod panieńskim nazwiskiem - Podleś) w 1965 r. objęła katedrę matematyki. Oboje szybko zdobyli wielki autorytet jako bardzo cenieni nauczyciele Liceum Pedagogicznego, a po jego likwidacji od 1969 r. pracowali w funkcjonujących następnie w Siennicy szkołach zawodowych. Pan Stanisław Marek w latach 1974 – 1986 sprawował ponadto funkcję dyrektora szkoły.

Jednym z ważnych zadań statutowych Stowarzyszenia jest realizacja działań na rzecz Szkolnego Muzeum oraz uwiecznianie dziejów siennickiej szkoły i losów jej wychowanków.

Zasoby muzeum gromadzone były dziesiątki lat przez członków Koła Sienniczian, poprzednika Stowarzyszenia. Wiele z nich dokumentujących nawet lata Seminarium Nauczycielskiego zostały zabezpieczone za czasów Kazimierza Gnoińskiego, najdłużej w dziejach szkoły pełniącego funkcję dyrektora. Małżeństwo Hipolita i Kazimierz to zasłużeni dla Siennicy nauczyciele. Hipolita prowadziła szkołę ćwiczeń, która była polem niezbędnych praktyk dla zdobywających w Seminarium zawód nauczyciela.

Prezes Irena Łukaszewska odbiera z rąk wójta Stanisława Duszczyka nagrodę "Siennickie Nenufary". VI. 2023 r.

To za ich staraniem ówczesną czteroklasową szkołę podniesiono do poziomu klasy siódmej. Był to jedyny w tamtych latach przypadek.

Na wniosek członków Stowarzyszenia Absolwentów i Wychowanków

Szkół Siennickich Rada Pedagogiczna Zespołu Szkół nadała muzeum imię Hipolity i Kazimierza Gnoińskich. To imię nosiła dotychczas szkoła, z której my wszyscy się wywodzimy, teraz pamięć o tych zasłużonych siennickich pedagogach utrwalona będzie w nazwie naszego muzeum. Zasługi małżeństwa Hipolity i Kazimierza postanowiliśmy ponadto utrwalić w publikacji biograficznej, którą koleżanki i koledzy dziś otrzymaliście.

Miejscowe władze doceniły naszą działalność. W dniu 18 czerwca 2023 roku z rąk Wójta Gminy, obecnie burmistrza Siennicy Stanisława Duszczyka, otrzymaliśmy „Siennickie Nenufary”, odznaczenie, którym są wyróżniane osoby i instytucje zasłużone dla kultury ziemi siennickiej. W załączeniu była też nagroda finansowa.

Ustępujący Zarząd SAiWSS przekazuje Koleżankom i Kolegom serdeczne pozdrowienia, życząc owocnych obrad i miłych, pamiętnych spotkań oraz wielu wrzuseń podczas XIX Zjazdu Sienniczian.

Prezes Zarządu SAiWSS Irena Łukaszewska

Spotkanie przedjazdowe Zarządu SAiWSS w lokalu stowarzyszenia. IV. 2024 r.

Pro memoria

Lista tych, którzy odeszli między XVIII a XIX Zjazdem Absolwentów.

Rok 2021

1. Barbara Kałuska z d. Laszczka,
2. Helena Żabicka z d. Kobus,

Rok 2022

3. Zofia Boguska z d. Boguska,
4. Teresa Powrośławska z d. Szostak
5. Bolesław Sianecki,
6. Krystyna Witowska z d. Muszel,
7. Marian Ślusarczyk,
8. Emilia Szymańska z d. Bartoszczak,
9. Alina Marchel z d. Karandys
10. Stanisława Zduniak z d. Całka

Rok 2023

11. Kazimierz Wasilewski
12. Zofia Szulc z d. Jerominiak,
13. Wanda Sadowska z d. Rudnicka
14. Stanisław Woźnica
15. Zbigniew Uściński

Rok 2024

16. Apolonia Niesłuchowska,
17. Władysława Wiącek z d. Osica,
18. Krystyna Kupiec z d. Radzio
19. Władysława Zielińska z d. Żołądek
20. Stanisław Bębnowicz

O Tych co odeszli...

Stanisław Czajka

W imieniu zarządu Stowarzyszenia Absolwentów i Wychowanków Szkół Siennickich oraz sympatyków stowarzyszenia żegnam przedwcześnie zmarłego Stanisława Czajkę. To wielki Polak-Patriota, Sienniczanie, wybitny historyk i kulturoznawca, organizator i przewodnik wycieczek na terenie kraju i zagranicą. Był On absolwentem Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego. Niemal całe swoje życie zawodowe związał z Siennicą, z Zespołem Szkół, w którym w 1980 roku podjął pracę nauczyciela historii. Od pierwszych dni pracy w Siennicy dał się poznać jako zaangażowany i wielce odpowiedzialny pedagog-wychowawca dysponujący dużą wiedzą i stosujący nowoczesne metody nauczania. Miał bliski kontakt z uczniami, których traktował po partnersku. Jednocześnie był sprawiedliwy w oczach wychowanków i wymagający od siebie i swoich uczniów. Dlatego cieszył się tak wielkim autorytetem wśród uczniów, grona nauczycielskiego i rodziców.

Jego zdolności organizacyjne, aktywność w pracy społecznej i pracowitość legły u podstaw szacunku i uznania w środowisku Siennicy i powiatu Mińska Mazowieckiego. Władze powiatowe powierzyły Mu już w 1990 roku funkcję dyrektora Zespołu Szkół, którą pełnił przez 18 lat, to jest do 2008 roku. Objął szkołę, którą znał, wzorowo zorganizowaną, cieszącą się dobrą opinią w środowisku, wyróżniającą się w stosowaniu nowoczesnych metod nauczania i wychowania. Młody, energiczny dyrektor Czajka podjął nowe wyzwania. Już w pierwszych latach kierowania Zespołem Szkół nastąpił jego dalszy rozwój. Uruchomione zostały nowe kierunki kształcenia na poziomie technikum i szkoły zawodowej. Szkoła stała się ośrodkiem życia społeczno-kulturalnego dla środowiska Siennicy i dla powiatu mińskiego. Nawiązane zostały bliskie więzy współpracy ze szkołami działającymi na terenie gminy, organizowane były liczne konferencje i sympozja oraz warsztaty metodyczne, spotkania z przedstawicielami władz państwowych i samorządowych. Sam Dyrektor był radnym Gminy, angażował się w pracach Rady Powiatu i Sejmiku Mazowsza.

Zabiegał aktywnie o uzyskanie dodatkowych środków finansowych na potrzeby szkoły. To dzięki Jego osobistemu zaangażowaniu uzyskano niemałe środki, dzięki którym wyremontowany został dach szkoły i elewacja, zostały zamontowane nowe okna, wyposażono szkołę w nowoczesne pomoce naukowe, zorganizowano pracownię przedmiotową, uruchomiono pracownię komputerową, opracowano dokumentację techniczno-budowlaną na remont budynku byłego internatu i uzyskano pozwolenie na jego przeprowadzenie. Tego zadania do dnia dzisiejszego nie udało się nam zrealizować.

Dyrektor Czajka był też inicjatorem uroczystości o charakterze historycznym i regionalnym, które na stałe wpisały się w pejzaż Siennicy i naszej szkoły. Był organizatorem wakacyjnych obozów języka angielskiego, na których wykłady prowadzili obywatele Stanów Zjednoczonych. Do dzisiaj funkcjonuje Festiwal Piosenki Obcojęzycznej, w którym uczestniczą uczniowie z całego powiatu. Ufundowany został nowy Sztandar Szkolny, wprowadzony został w czasie uroczystości szkolnych w nowy ceremoniał nawiązujący do tradycji Seminarium Nauczycielskiego, odsłonięte zostały tablice upamiętniające ważne wydarzenia państwowe i środowiskowe itp.

Wielkie są zasługi Stanisława Czajki dla Koła Sienniczian i naszego Stowarzyszenia. Przez ponad ćwierć wieku był kustoszem Izby Pamięci. Jego największą zasługą było przede wszystkim wzbogacenie zbiorów muzealnych, ich uporządkowanie i inwentaryzacja oraz stworzenie warunków do zwiedzania muzeum. Jego propozycja poszukiwania i zbierania eksponatów muzealnych spotkała się z wielkim poparciem uczniów, nauczycieli i społeczeństwa Siennicy. Zebrano ponad 1000 eksponatów muzealnych dotyczących folkloru i tradycji regionu siennicko-kołbielskiego oraz okresu II wojny światowej. Zostały one uratowane od zniszczenia. Warto też przypomnieć iż kustosz Czajka przy aktywnym wsparciu organizacyjnym i finansowym naszego stowarzyszenia dokonał zakupu gablot wystawienniczych i odpowiedniego sprzętu specjalistycznego do funkcjonowania muzeum.

Nieoceniony jest wkład Zmarłego Kolegi w pracach naszego Stowarzyszenia. Przez 10 lat był członkiem Zarządu. Wspomagał swoją wiedzą mądrością i doświadczeniem nasze działania. Wspinał się z Nim współpracowało przy organizacji kolejnych Zjazdów, licznych imprez szkolnych a zwłaszcza wydawnictwach, w których zamieszczone są opracowania magistra Czajki. Dysponował On ogromną wiedzą historyczną i regionalną, miał wielki dar kojarzenia faktów i wyrażania myśli w licznych książkach i publikacjach. Opublikował prawie 20 książek i ponad 100 merytorycznych artykułów naukowych. Pragnę w tym miejscu przywołać dwie kapitalne monografie wydane we

współpracy z Urzędem Gminy Siennica. Pierwsza to monografia pod tytułem Siennicki duszpasterz ksiądz Łukasz Janczak 1835-1918 wydana w 2015 r, druga to Sienniczanie w Bitwie Warszawskiej 1920 wydana z okazji stulecia Bitwy Warszawskiej w 2020 roku wraz z odsłonięciem tablicy pamiątkowej.

Stanisław Czajka był wielkim patriotą, działaczem społecznym, samorządowcem, znanym w całej Polsce jako działacz Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Będzie nam Ciebie Staszku bardzo brakowało. W swych działaniach będziemy czerpali z ogromnego dorobku życiowego mądrości Stanisława.

Całe swe twórcze życie oddałeś Siennicy i tu pozostaniesz po wsze czasy, bowiem siennicka ziemia była Tobie życzliwa i pozostaje bardzo wdzięczna. Niech mazowiecka ziemia będzie Tobie lekką; spoczywaj w spokoju.

Cześć Twojej pamięci!

Jerzy Smoliński

Bolesław Sianecki

23 marca 2022 r. pożegnaliśmy kolegę Bolesława Sianeckiego. Odszedł od nas na zawsze człowiek, którego pasją przez całe życie była działalność społeczna. Ponad 30 lat był członkiem Zarządu naszego Stowarzyszenia, wiceprezesem, ale przede wszystkim przewodniczącym zespołu historyczno – wydawniczego, autorem ponad 50 artykułów oraz inicjatorem i współautorem 21 publikacji książkowych poświęconych Siennicy i naszemu Stowarzyszeniu. Od momentu powołania do życia Koła Sienniczian w 1957 r. niemal do ostatnich chwil pracował na rzecz integracji absolwentów siennickiej uczelni, jak również tworzenia i wzbogacania Izby Pamiątek.

W publikacji „Siennica naszej młodości”, którą wydaliśmy na ostatni Zjazd absolwentów napisał: „Dorobek absolwentów sprowadza się nie tylko do utworzenia cennych, różnorodnych zbiorów muzealnych ilustrujących bogaty dorobek siennickiego ośrodka kształcenia pedagogów oraz licznych wydawnictw zawierających wiele wartościowych materiałów z historii szkoły liczącej sobie ponad 155 lat, dotyczących losów nauczycieli i absolwentów, ale też wpływa znacząco

na powstanie trwałych więzi absolwentów ze szkołą”.

Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się w Domu Pogrzebowym na Powązkach Wojskowych w Warszawie, a następnie urnę z prochami zmarłego złożono do grobu rodzinnego na cmentarzu Czerniakowskim. Warto zauważyć, że uroczystościom towarzyszył Poczest Sztandarowy Hufca ZHP „Mazowsze” Mińsk Mazowiecki. Ten sztandar harcerski przypominał, że jedną z życiowych pasji zmarłego było właśnie harcerstwo, organizacja, w której otrzymał zaszczytny stopień harcmistrza i pełnił m.in. funkcję Komendanta Hufca Mińsk Mazowiecki w latach 1958-62.

Podczas ceremonii na Powązkach głos zabierali członkowie Rodziny zmarłego i Jego Przyjaciele. W imieniu naszego stowarzyszenia Bolesława Sianckiego pożegnał Jerzy Smoliński. W serdecznych słowach przypomniał Jego drogę życiową: nauczyciela, wychowawcy, harcerza i społecznika, całym sercem oddanego Siennicy i siennickiej uczelni. Jeszcze w czerwcu 1921 r. mieliśmy przyjemność spotkania się z Bolesławem Sianckim w naszym szkolnym ogrodzie i spędzić wspólnie kilka miłych godzin na rozmowie i śpiewach przy ognisku. Wielka szkoda, że już się to nie może powtórzyć, bo wciąż rodzą się pytania, na które On, jak zwykle z wielką dla nas życzliwością, mógł znać odpowiedź. Kolega Bolesław cieszył się ponadto najwyższym autorytetem i uznaniem. Koleżeński, zawsze gotowy do pomocy, wyróżniał się otwartością i wyjątkową życzliwością. Będzie nam go bardzo brakowało.

Cześć Jego pamięci!

*Irena Łukaszewska
Tadeusz Gnoiński*

Stanisław Marek

16 grudnia 2023 r. zmarł w wieku 84 lat pan Stanisław Marek Honorowy Obywatel Gminy Siennica.

Stanisław Marek przez wiele lat mieszkał w Siennicy, tu pracował jako nauczyciel Liceum Pedagogicznego i kolejnych siennickich szkół. W latach 1974 – 1986 sprawował funkcję dyrektora.

W sierpniu 1963 roku, zaraz po ukończeniu studiów wyższych, został zatrudniony w Siennicy

jako nauczyciel fizyki i astronomii, prędko zaangażował się w pracę społeczną. Piastował funkcje wychowawcy klas, opiekuna kółek zainteresowań, działał w Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Pamiętający Go uczniowie mówią, z wielkim szacunkiem o Jego pracy, talencie pedagogicznym, rzetelności i fachowości oraz wysokiej kulturze osobistej, która go cechowała. Prowadził zajęcia w taki sposób, że pobudzały one uczniów do samodzielnego myślenia. Zauważał zdolności ucznia i szczególnie mobilizował do pracy tych, których stać było na więcej. Pogodny i otwarty na każdego ucznia, nikogo nie wyróżniał. Był przy tym wymagającym, ale niezwykle sprawiedliwie oceniającym uczniów nauczycielem. Sam lubił sport, chętnie grał w siatkówkę i tenisa stołowego, zachęcał młodzież do uprawiania sportu. Taką postawą zyskiwał sobie autorytet i uznanie wśród społeczności uczniowskiej.

Współpracownicy natomiast podkreślają, że zawsze był otwarty na zgłaszane przez nauczycieli i pracowników problemy czy postulaty. W czasie swojej pracy na stanowisku dyrektora szkoły przeprowadził remont kapitalny budynku szkolnego, rozbudował bazę dydaktyczną szkół zawodowych. Jego współpracownicy podkreślają takt i wyczucie z jakim postępował rozwiązując problemy szkoły i kadry pedagogicznej. Życzliwe podejście do kłopotów drugiego człowieka, zjednywało mu sympatię i zaufanie u podwładnych, którzy mogli się spodziewać zawsze wszechstronnej i sprawiedliwej oceny swych czynów.

24 czerwca 2021 roku Rada Gminy w Siennicy przyznała tytuł Honorowego Obywatela Gminy Siennica dla Pana Marka i jego żony Haliny za szczególne zasługi dla Gminy Siennica w zakresie rozwoju oświaty. Stosowny wniosek przygotowało Stowarzyszenie Absolwentów i Wychowanków Szkół Siennickich mając na uwadze przypomnienie i uhonorowanie postaci zasłużonego pedagoga i jego żony. Ponieważ sytuacja covidowa oraz wiek i stan zdrowia uniemożliwiły przybycie Państwa Marków do Siennicy, wręczenie stosownego Aktu odbyło się w Godziszce na Śląsku dokąd udała się delegacja Samorządu Gminy Siennica z Panem Wójtem Stanisławem Duszczykiem na czele.

Odszedł od nas Człowiek, który cieszył się najwyższym autorytetem i uznaniem, wyróżniający się otwartością i wyjątkową życzliwością dla innych. Pedagog i dyrektor, któremu Siennica wiele zawdzięcza. Będzie nam go bardzo brakowało.

Cześć Jego pamięci!

Tadeusz Gnoiński

Stanisław Woźnica

Urodził się 4 lutego 1944 roku. Nauczycielem chciał być od zawsze, dlatego jego młode lata związane były z Siennicą. W latach 1957 – 1962 uczęszczał do Liceum Pedagogicznego. Nauka w liceum dawała mu satysfakcję również dlatego, że lubił muzykę a przede wszystkim grę na instrumentach.

W swoim dorosłym życiu spełniał się jako nauczyciel śpiewu, muzyki, dyrygent chóru oraz zespołu instrumentalnego. Jako kompozytor odnajdował się w różnych stylach muzycznych. Zorganizował i prowadził znany w całym powiecie i nie tylko, zespół Kapela Małego Stasia. Jednak nigdy nie zapomniał o kolegach i koleżankach absolwentach tworząc dla nas piosenkę (tekst i muzykę) „Nasza Siennica”, która jest śpiewana podczas każdego zjazdu absolwentów.

Prowadzone przez Stanisława chóry, ze szkół podstawowych, średnich, a nawet chór nauczycielski brały udział w konkursach zajmując satysfakcjonujące miejsca.

Swoje wspomnienia z lat szkolnych, które znajdują się w książce „Siennica naszej młodości” zatytułował „Siennica dwa razy”, ponieważ w Liceum Pedagogicznym zdobywał szlify nauczycielskie, a po wielu latach wrócił tu jako nauczyciel muzyki i śpiewu w Studium Nauczycielskim. Jego wychowankowie niejednokrotnie umilali chwile zjazdów absolwentów prezentując wysoki poziom artystyczny. Jednak jest jeszcze trzeci związek kolegi Stanisława z Siennicą – to działalność społeczna w Stowarzyszeniu Absolwentów i Wychowanków Szkół Siennickich. Przez wiele lat był członkiem Zarządu. Prowadził też obrady podczas zjazdów. Zawsze miły, uczynny, serdeczny, cieszył się zasłużonym autorytetem wśród uczniów, nauczycieli jak również nas koleżanek i kolegów. Uatrakcyjniał nasze międzyzjazdowe spotkania integracyjne przy pomocy instrumentu muzycznego, z którym się rozstawał.

Stanisław był dumny z tego, że ukończył siennickie liceum, czuł się zobowiązany w stosunku do swojej szkoły. Podkreślał, że Siennica nauczyła go sumienności, rzetelności i obowiązku, rozumienia tego, co w życiu ważne i co daje satysfakcję i zadowolenie.

O tym jak znany i bardzo ceniony był Stanisław Woźnica świadczy ogromna liczba uczestników pogrzebu, wśród których była liczna grupa Sienniczian.

Stanisław zmarł 26 października 2023 roku. Pochowany został na cmentarzu w Mińsku Mazowieckim.

Irena Łukaszewska

Stanisław Leon Kowalczyk

Stanisław urodził się 14 marca 1950 roku w województwie siedleckim niedaleko Siennicy. Data jego urodzenia okazała się symboliczna i nakreśliła jego dalsze losy zawodowe. Jeżeli odczyta się ją w innym systemie, czyli najpierw miesiąc, a potem dzień urodzenia, otrzyma się wartość 3.14, co oznacza liczbę π . Przez całe życie Stanisław był z tego faktu niezmiernie dumny. Zdolności do nauk ścisłych wykazywał już w szkole podstawowej, w której skierowano go do Państwowego Liceum Pedagogicznego w Siennicy.

Naukę w liceum rozpoczął w 1963 w klasie IA. Jego koledzy z klasy wspominają jego wyróżniające się zdolności matematyczne, ale także lekkość w grze na skrzypcach. Przede wszystkim pamiętają go jako oddanego kolegę i dobrego przyjaciela. Nazywają go Kowal.

Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1968 roku podjąłienne studia na kierunku matematyka. Studia na Uniwersytecie Gdańskim ukończył w 1972 roku, uzyskując tytuł magistra matematyki z przygotowaniem pedagogicznym. Praca magisterska pt.: *Linie geodezyjne* zwraca uwagę na linie geodezyjne w mechanice, a dokładniej analizuje linie geodezyjne powierzchni obrotowej. Nad morzem podczas studiów poznał też swoją przyszłą żonę Elżbietę, studiującą na tym samym Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym.

Zaraz po studiach został zatrudniony jako nauczyciel matematyki, najpierw w szkole podstawowej, a potem w średniej. Przygotowywał do matury swoich uczniów Zespołu Szkół Elektronicznych i Zespołu Szkół Spożywczych i Hotelarskich w Radomiu. W 1977 roku ukończył Studium Informatyki, prowadzone przez Instytut Kształcenia Nauczycieli w Warszawie. Pozwoliło mu to na podjęcie pracy jako informatyk w oświacie, a także innych zakładach pracy, w których wdrażał systemy informatyczne. Nabyte umiejętności programowania wykorzystywał w dalszym ciągu jako nauczyciel matematyki tworząc programy

sprawdzające wiedzę uczniów. Cieszyły się one dużą popularnością wśród młodzieży i zostały zapamiętane jako innowacyjne. Przez 5 lat (1983-1988) pełnił też funkcję Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 8 w Radomiu. W latach 90-tych realizował wymianę edukacyjną na Litwie i Łotwie. Karierę zawodową zakończył w Zespole Szkół Spożywczych i Hotelarskich w Radomiu.

Prywatnie był miłośnikiem przyrody, gór, muzyki, bardzo lubił majsterkować i zawsze wiedział, jak zaradzić wyzwaniom elektrycznym w domu. Po przejściu na emeryturę wraz z rodziną osiadł w warszawskim Wawrze. Był kochającym mężem, najcudowniejszym tatą i dziadkiem. Zawsze skromny, cierpliwy, spokojny, o wielkiej wrażliwości i ogromnym sercu, wspierający w trudnych chwilach.

Utrzymywał stały kontakt z Zespołem Szkół im. H. i K. Gnoińskich w Siennicy, był obecny na wielu zjazdach absolwentów. Zawsze powtarzał, że miał tam wspomniałych nauczycieli, którzy ukształtowali jego charakter.

Stanisław zmarł po krótkiej walce z chorobą w szpitalu w Warszawie. Spoczął na Starych Powązkach. Jego ostatniej drodze przy dźwiękach skrzypiec towarzyszyła rodzina, grono znajomych, współpracowników, a także byłych uczniów. Jego data śmierci ponownie wygląda symbolicznie: 1 września 2021 roku, godz. 9.45. Czyżby zaczął nowy rok szkolny gdzie indziej?

*Anna Borowska (córka)
Życie jest bajką, tylko musimy ją napisać razem.*

